

PRILOG
POZNAVANJU
POVIJESTI
PODRAVSKOG
BICIKLIZMA

Stjepan LJUBIĆ

UVOD

Bicikli slični današnjima pojavili su se nešto prije 1890. godine. Par godina iza toga imali su već zračnice, jer je 1888. irski veterinar John Dunlop izumio gume koje su se pumpale. To je bio veliki napredak za biciklizam, jer su do tada bicikli s prvim visokim kotačem, pa i prvi bicikli slični današnjima imali pune gume.

U Zagrebu je već 1891. god. izgradio HKB »Sokol« prvo biciklističko trkalište na mjestu današnje donjogradske gimnazije na Rooseweltovom trgu. Prve utrke na tom trkalištu održane su 16. VII 1891. Trkalište nije dugo postojalo. Srušeno je 1895., kad je počela gradnja gimnazije. Tada je Zagreb umjesto jednog dobio dva trkališta. Biciklistički klubovi »Prvo hrvatsko društvo biciklista« i HKB »Sokol« nisu se sporazumjeli o gradnji zajedničkog trkališta, pa je »Prvo hrvatsko društvo biciklista« 1895. god. izgradilo svoje trkalište iza Glavnog kolodvora, te je Koturaška cesta dobila po tom trkalištu i svoje sadašnje ime. »Sokol« je izgradio svoje trkalište u Maksimiru (otprilike gdje je danas stadion »Dinama«). Trkalište je bilo drveno a dužina staze 333,3 metra, širina 6 metara i visine u zavojima 3 metra. Otvaranje trkališta bilo je 5. rujna 1897. uz sudjelovanje — osim zagrebačkih biciklista — i biciklista iz Budimpešte, Beča, Praga, Ljubljane, Siska, Karlovca, Samobora. Druge godine, 14. i 15. kolovoza 1898. priređene su još veće međunarodne utrke, a ovaj put sudjelovao je i predstavnik Podravskog biciklističkog kluba »Koprivnica« Ž. Beck.

Josip Horvat iz koprivničkog »Torpeda« 1955. godine
Biciklistička utrka Koprivnica-Virovitica 1931. godine
 (sudjelovali i Ivković, Ljubić i Tkalčec)

(slika uz naslov)

Biciklistički sport u Podravini imao je uvijek veliki broj pristalica, a i lijepih uspjeha. Podravci su vrlo zainteresirani za sport uopće, ali moglo bi se ustvrditi da su baš u biciklizmu imali i najviše zapaženih uspjeha. Da nije u ovoj sportskoj grani više postignuto, krivnja je na nedovoljno kontinuiranom radu. U Podravini su osniva na biciklistička društva još u prošlom stoljeću, među prvima u Hrvatskoj, ali te organizacije nisu se razvijale, već su više radile kampanjski. Takva društva živjela su po nekoliko godina, zatim prestajala s radom, da se kasnije kroz nekoliko godina pojave nova. Od Ludbrega preko Koprivnice i Đurđevca do Pitomače, od 1897. god. do danas osnovano je nekih dvadesetak biciklističkih društava i klubova, koji su radili povremeno kao »Graničar«, Đurđevac i »Podravac« Virje, ali su ponovno obnovljeni pod starim imenom. »Graničar« Đurđevac bio je najuspješniji i imao je cestovnog prvaka Jugoslavije. Drugi su obično započinjali rad pod novim imenom, što se odnosi u prvom redu na Koprivnicu.

No, bez obzira na nedovoljan kontinuitet u radu, ipak su biciklisti Podravine i to i kao članovi drugih klubova, iz Bjelovara i Zagreba, postizali vrlo zapažene rezultate.

Izgleda da biciklistički sport leži Podravcima. Biciklizam je svakako jedan od najtežih i najnapornijih sportova i baš zato radnička, a još više seljačka omladina ima u biciklizmu i najzapaženije rezultate i uspjehe.

Najbolji biciklisti, ne samo kod nas već i u zemljama u kojima je biciklizam jedna od najpopularnijih sportskih grana, kao u

Italiji, Francuskoj, Belgiji, Nizozemskoj i drugim zapadnim zemljama, rođeni su na selu i bave se poljoprivrednim i drugim teškim poslovima. Time stiču snagu za dugotrajniju aktivnost ne samo par godina već i duže. I kod nas su biciklisti sa sela postigli najbolje rezultate. Primjer su Levačić, Ivković, Valčić, Valenčić, Bilić, Čubrić, Prosenik i drugi, koji su postizavali odlične rezultate ne samo u zemlji već i u inozemstvu.

PRVE BICIKLISTIČKE ORGANIZACIJE U PODRAVINI

U Hrvatskoj su prvi biciklistički klubovi osnovani još pod kraj 19. stoljeća. Prvi biciklistički klub osnovan je pod kraj 1884. god. u Beogradu pod imenom »Prvo srpsko velosipedsko društvo«, a samo nekoliko mjeseci kasnije, početkom 1885., u Zagrebu je osnovano »Prvo hrvatsko društvo biciklista.

Prvi bicikli pojavili su se u Podravini istovremeno kada i u ostalim našim krajevima. Jedan od najstarijih bicikla čuva se u Muzeju Koprivnice i vjerojatno je iz vremena oko 1860. god., jer još nema niti pune gume, već je s drvenim okovanim kotačima.

U Podravini su prvi biciklistički klubovi osnovani 1897. i 1898. god. u Koprivnici i Ludbregu. Ne zna se točno datum kad je osnovan Podravski klub biciklista Koprivnica, ali je to bilo vjerojatno još 1897., jer su 14. i 15. VIII 1898. koprivnički biciklisti nastupali na utrkama u Zagrebu. Među sudjelujućim vozačima iz Zagreba, Ljubljane, Beograda, Berlina, Beča i Praga spominje se i Ž. Beck, član Podravskog biciklističkog kluba iz Koprivnice. U

Ludbregu je osnovano 12. VI 1898. Koturaško društvo Ludbreg.

Iz tog vremena se vrlo malo znade o aktivnosti koprivničkih i ludbreških biciklista. Jedno je sigurno: da je to bila mala aktivnost i da je prvi svjetski rat prekinuo i tu slabu aktivnost podravskih biciklista.

BICIKLISTIČKE ORGANIZACIJE U PODRAVINI IZMEĐU DVA RATA

Prvih godina poslije prvog svjetskog rata vrlo se malo znade o aktivnostima podravskih biciklista. Prvu vijest nalazimo u »Podravskom glasniku« od 22. V 1921. U tom listu piše da HŠK »Viktorija« iz Koprivnice priređuje 5. VI 1921. biciklističku utrku Vlajslav — Koprivnica. Nagrade su bile slijedeće: 1. zlatna kolajna, 2. srebrna kolajna i 3. mala srebrna kolajna. Pravo nastupa imadu uz članove i nečlanovi, a svi koji žele nastupati moraju se javiti uz polog (startninu) od 50 kruna Jakovu Rosenbergu. Da li je utrka održana i koliko je vozača startalo, nismo našli podataka.

Nekako u isto vrijeme javljaju se i biciklistički klubovi u Sesvetama Podravskim i Pitomači. Biciklistički klub »Golub« u Sesvetama izgradio je od zemlje i leša biciklističko trkalište, na kojem je svake godine (od 1922.) priređivao biciklističke utrke uz sudjelovanje najboljih biciklista iz Zagreba, Bjelovara i Varaždina. I pisac ovih redaka sudjelovao je kao junior 1925. god. na tim utrkama.

U Pitomači je u to vrijeme postojao biciklistički klub »Tomislav«, koji je ta-

kođer izgradio biciklističko trkalište od leša i gdje su 1925. god. organizirane biciklističke utrke.

Koprivnica je jedno vrijeme imala dva biciklistička kluba: »Građanski« i »Biciklistička sekcija Koprivnica«. Članovi »Biciklističke sekcije Koprivnica« izgradili su također (1929.) zemljano trkalište na Dubovcu.

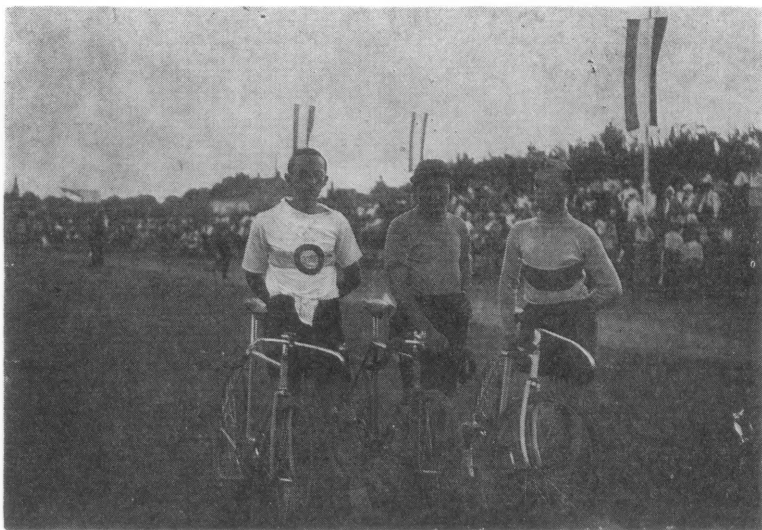
U Virju je 1926. proradio biciklistički klub »Podravec«. Načinili su provizorno trkalište na nogometno igralištu na Sajmištu, gdje je organizirana utrka, na kojoj su uz podravske bicikliste sudjelovali i biciklisti bjelovarskih klubova, Hrvatskog koturaškog kluba »Sokol« i Biciklističke sekcije BGŠK (Bjelovarskog građanskog sportskog kluba). Pobijedio je Josip Šimandl. »Podravec«, u sprintu vrlo tijesno pred Dragutinom Lamzom — BGŠK. Šumandl je bio vrlo perspektivan vozač, ali se je koncem srpnja 1928. god. utopio u Dravi kod Molvi, kad je spašavao neke djevojke koje su se utapljale. Taj događaj se dogodio za vrijeme održavanja Olimpijskih igara u Amsterdamu i pisac ovih redaka doznao je za to u Amsterdamu kad je primio pismo u kojem mu je saopćeno o tom nemilom događaju.

NAJBOLJI BIKIKLISTI PRIJE DRUGOG SVJETSKOG RATA

Biciklisti Podravine spadali su u to vrijeme u sam vrh jugoslavenskog biciklizma. Glavni centri biciklističkog sporta bili su Zagreb i Ljubljana, onda im se od 1927. pridružio i Bjelovar. Pisac ovih redaka u ono vrijeme kao član HKK »Sokol«, Bjelovar, uspio se

Tomo Vinković

Na trkalištu u Bjelovaru 1931. godine: s lijeva Tkalčec, Kolibaš, Mežnarić

1928. god. plasirati na kvalifikacijskom natjecanju za olimpijsku selekciju jugoslavenskih sportaša za Olimpijadu u Amsterdamu.

Biciklisti su po drugi put sudjelovali na Olimpijskim igrama. Prvi nastup bio je na Olimpijadi u Parizu 1924. godine. Na Olimpijskim igrama u Amsterdamu sudjelovali su — osim pisca ovih redaka — Antun Banek («Građanski», Zagreb), koji je te godine osvojio treći put cestovno prvenstvo Jugoslavije, Josip Šolar («Ilirija», Ljubljana) i Josip Škrabl («Građanski», Zagreb). Najbolje plasirani na ovoj Olimpijadi, gdje se vozila utrka s pojedinačnim startom (kronometar) na stazi Amsterdam — Hag — Scheweningen — Amsterdam 165 km, bio je Šolar 37., pisac ovih redaka 48., Škrabl 54. i Banek 60. Od 18 momčadi, koliko ih je nastupilo, Jugoslavija je zauzela 13. mjesto.

U Bjelovaru je u to vrijeme bilo još nekoliko dobrih vozača porijeklom iz Podravine. Tomo Vinković, rođen 10. XII 1909. u Šemovcima, biciklizmom se bavio s prekidima od 1927. do 1933. Pobijedio je na klupskoj utrci Bjelovar—Đurđevac—Bjelovar (60 km) pisca ovih redaka kratko vrijeme nakon povratka iz Amsterdamu. Vinković je bio dobar sprinter i tu pobjedu je izvojevao u sprintu. Tomo Vinković je poznati društveno-politički radnik. Za vrijeme okupacije vršio je dužnost organizacionog sekretara Okružnog komiteta KPJ za okrug Bjelovar, a 8. I 1942. god. izabran je za sekretara Okružnog komiteta. Na žalost, ovu odgovornu dužnost nije dugo vršio, jer je 14. siječnja 1942. god. opkoljen u svojem stanu od vojne policije, a u nemogućnosti da pobjegne, sam sebi oduzeo život.

Petar Kolibaš, rođen u Novigradu Podravskom

1910. god., također se ubraja u najbolje bicikliste tog vremena. Biciklističkim sportom se bavio od 1928. do 1934. i bio je također član HKK »Sokol«. Među veće uspjehe Kolibaša treba ubrojiti i drugo mjesto na prvenstvu Pododbora Bjelovar na stazi Bjelovar—Osijek u kolovozu 1930. god. Kolibaš je 1942. god. uhapšen i odveden u logor Jasenovac, gdje je nepoznatog dana izgubio život.

Već smo napomenuli da je Bjelovar poslije prvog svjetskog rata bio jak biciklistički centar. Bio je sjedište Pododbora u koji su spadali klubovi podravsko-bilogorskog područja, kao i slavonsko-podravskog područja sve do Osijeka. Tada su Podobori (od 1927. do 1932.) postojali još samo u Zagrebu, Ljubljani, Ljubljani — mesto, Celju, Vinkovcima i Novom Sadu. U Bjelovaru je 23. ožujka 1930. održana jubilarna, 10. po redu godišnja skupština Jugoslavenskog koturaškog saveza, kako se onda zvao biciklistički savez.

HKK »Sokol«, Bjelovar organizirao je svake godine na trkalištu »Na logoru« biciklističke utrke, na kojima su redovno sudjelovali osim vozača iz bilogorsko-podravske regije i vozači iz Zagreba, Subotice, Ljubljane i drugih krajeva Jugoslavije. Naročito je bio velik odaziv na proslavi 20-godišnjice HKK »Sokol« 1929. god. kad je nastupio austrijski prvak Ferdinand Gattermig iz Graza. Na tim utrkama, koje su se uz sudjelovanje Gattermiga održale 1930. i 1931., istakli su se, uz pisca ovih redaka: Tomo Vinković, Petar Kolibaš, Drago Ivković, Drago Tkalčec, sve vozači iz Podravine.

U kolovozu 1930. god. organizirana je jedinstvena utrka-prvenstvo Pododbora

na stazi (kako smo već spomenuli) Bjelovar — Virovitica — Podravska Slatina — Donji Miholjac — Osijek, 188 km. No nije kuriozitet te utrke sama staza, već na koji način je organizirana. Start je bio u 5 sati i startalo je 12 vozača. Suci utrke pokupili su odijela vozača i krenuli vlakom za Osijek, da ih tamo na cilju dočekaju. U pratnji je bio samo jedan motorist — Ivan Nikšić. Onda nije trebalo takve pratnje kao danas, jer nije bilo skoro nikakvog prometa motornih vozila, već samo seljačka kola, a sigurno je da vozačima ne bi ništa koristilo da se »šleparaju« za takva vozila. Na cijeloj toj stazi sreli smo tri ili četiri automobila. Najveći i jedini uspon na čitavoj trasi bila je Bilo-gora i tu je došlo do prvog odvajanja, kad su u čelnoj skupini, osim pisca ovih redaka, ostali Ivković i Kolibaš. Kasnije je zbog kvara zaostao Ivković. Opskrbnu stanicu, gdje se dobilo čaja, limunade i voća, organizirali su sportaši Podravske Slatine.

Na cilj na kraju Štrosmajerove ulice u Osijeku, koja je jedina bila popločena kockom, prvi je stigao pisac ovih redaka za pola dužine kotača pred Kolibašem (obojica HKK »Sokol«, Bjelovar), treći je bio Drago Ivković (»Graničar«, Đurđevac) nekoliko minuta kasnije, a onda su stigli: Brodarić (»Podravec«, Virje), Milaković (»Tomislav«, Osijek) Barberić (»Sokol«, Bjelovar), a s većim razmacima i ostali vozači. Dakle, potpuna pobjeda vozača iz srca Podravine (Đurđevca, Virja i Novigrada Podravske).

Sada dolazi razdoblje premoći biciklista iz Podravine. U Koprivnici Drago Tkalčec je skoro nepobjediv na stazi oko parka. Priređuju

se utrke i u drugim mjestima; tako je 29. lipnja 1930. god. održana utrka u Peterancu na kojoj je pobijedio pisac ovih redaka pred Ivkovićem i Tkalčecom. Bilo je to na crkveni praznik Petrovo i Pavlovo, a cilj je bio pred crkvom, gdje je Ivković kao medičarski obrtnik prodavao svoje slatke proizvode.

Slijedeća, 1931. godina donijela je veliki uspjeh Ivkoviću. Osvojio je sve utrke koje su se računale kao prednatjecanja za prvenstvo Jugoslavije. Prva utrka bila je Koprivnica — Virovitica, 66 km, druga Bjelovar — Virovitica — Đurđevac, 110 km, a treća Bjelovar — Virovitica — Bjelovar, 140 km. Na sve tri utrke bio je prvi Ivković pred piscem ovih redaka i Tkalčecom.

Poslije ovih utrka održano je prvenstvo Jugoslavije na kružnoj stazi »Oko Višnjeg gore«, 4x40 km, tj. ukupno 160 km, i tu je Ivković bio premoćni pobjednik. Vozilo se pojedinačnim startom (kronometar). Samo nedjelju dana kasnije pobijedio je Ivković na jedinstvenoj do tada utrci 12 sati na trkalištu Črnomerac. Iste godine Ivković je bio u reprezentaciji za prvu Balkanijadu u Sofiji, gdje se kao najbolji Jugoslaven plasirao na 5. mjesto.

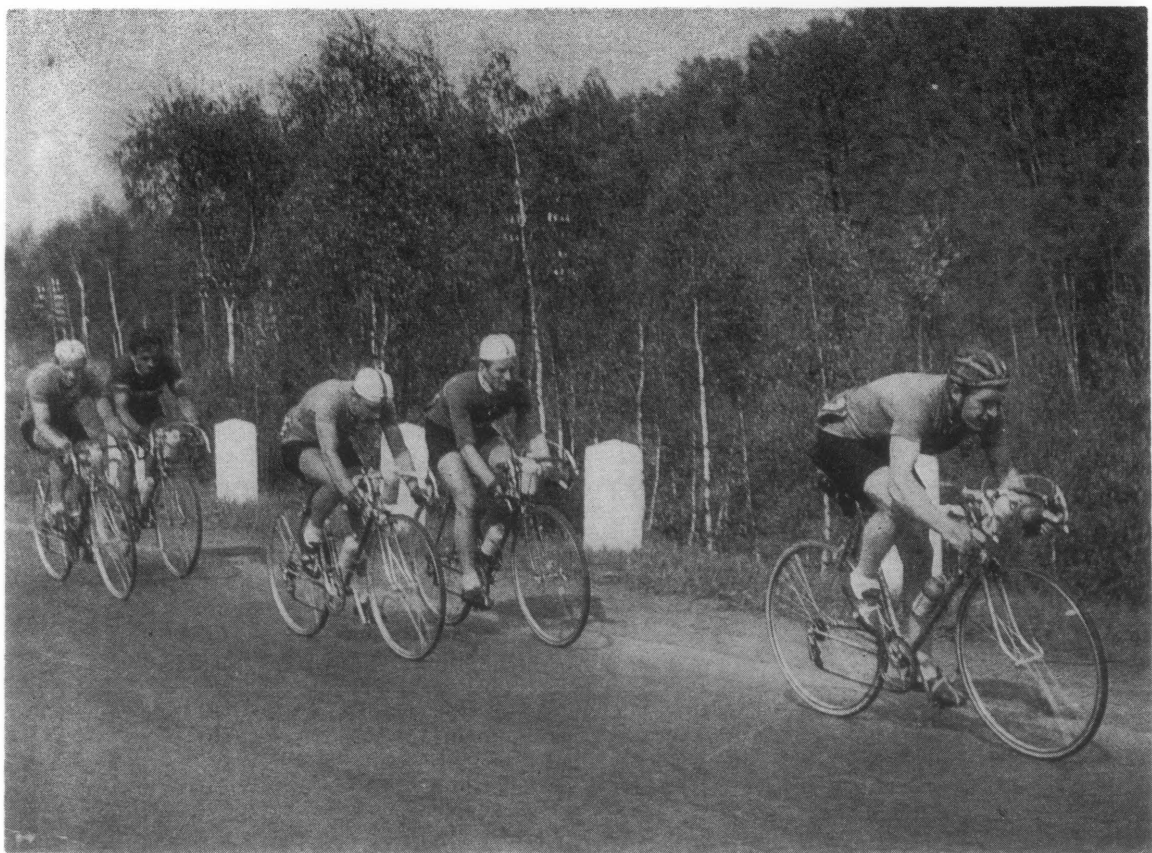
U razdoblju iza toga najaktivniji su bili koprivnički biciklisti, koji su redovito priređivali utrku »Oko parka«, na kojoj su sudjelovali i najbolji biciklisti Zagreba. Tako je na utrci 1934. pobijedio Vinko Vrbka, član BK »Željezničar« iz Zagreba, pred Tkalčecom, »Građanski«, Koprivnica, Ormužem, »Željezničar«, Zagreb, i Davidovićem »Orao«, Zagreb.

Za vrijeme okupacije prestali su s radom i koprivnički biciklisti.

BICIKLIZAM U PODRAVINI POSLIJE OSLOBOĐENJA

Odmah nakon oslobođenja podravski biciklisti započeli su s radom. Od 26. VIII do 9. IX 1945. god. održana je prva velika međunarodna amaterska utrka u Evropi: Trst — Varna. Na stazi od cca 1700 km u 11 etapa nastupilo je 50 vozača, i to 12 Bugara, po 12 predstavnika Srbije i Slovenije, 13 Hrvatske i 1 iz Trsta. Kako je utrka u 3. i 4. etapi prolazila Podravinom i Slavonijom, to su se aktivirali svi biciklisti u krajevima kroz koje je utrka prolazila. Od Zagreba preko Bjelovara, Đurđevca i Virovitice do Osijeka okupili su se biciklisti i biciklistički funkcioneri da pomognu organizaciju ove jedinstvene utrke.

Koprivničke bicikliste odmah nakon oslobođenja 1945. god. okupio je Ivan Kolarić u moto-biciklističkoj sekciji Sportskog dru-

Na usponima se Ivan Levačić često viđao ispred svih

tva »Slaven«, a 1946. već su se biciklisti izdvojili i osnovali Biciklistički klub »Torpedo«. Iste godine, 1946. počeli su s radom i biciklistički klubovi »Drava«, Novigrad Podravski, »Graničar«, Đurđevac, i »Podravac«, Virje. U razdoblju 1946—1956. prednjače koprivnički biciklisti Joža Horvat, Ljubo Prijčić i drugi, ali u Virju se pojavila nova zvijezda: Ivan Levačić, vozač kojeg mnogi stručnjaci smatraju najboljim biciklistom nakon oslo-

bođenja. To je razdoblje koje je ponovno dokazalo da je biciklistički sport-sportska grana u kojoj su Podravci dokazali da su postigli najveće sportske uspjehe. Niti jedna sportska grana ne može se pohvaliti takvim uspjesima kakve su postigli podravski biciklisti.

Ali pođimo redom: Ljubo Prijčić je 1959. postao prvak Jugoslavije u dohvatnoj utrci na 4000 metara, a to je najteža disciplina na trkalištu.

Ivan Levačić se počeo baviti biciklističkim sportom pod konac 1947. kao 16-godišnjak, i to najprije na običnom teškom biciklu marke »Puch«. Te godine je Levačić kupio taj bicikl od zarade koju je zaradio kao obični radnik u jesen 1947. god., kad su se na željezničkoj stanici u Virju podizali koševi za uskladištenje kukuruza. Prvi put je nastupio na utrci koju je organizirala biciklistička sekcija »Podravac« 1. svibnja

1949. godine. To mu je bio prvi nastup i prva pobjeda. Pobjeđivao je na utrkama, koje su te i slijedeće godine priređivali »Podravec«, »Graničar«, »Drava« i »Torpedo«. U Koprivnici je pobijedio 1950. na utrci za prvenstvo bjelovarske oblasti i kvalificirao se za prvenstvo Hrvatske na teškim biciklima (kontrašima) pa je i naslov prvaka Hrvatske također premoćno osvojio u toj disciplini.

U 1951. počeo je nastupati na trkaćem laganom biciklu i kao junior osvojio prvenstvo Hrvatske. Sada je nastupao kao član Biciklističkog kluba »Dinamo«, koji je te godine zahvaljujući Levačiću osvojio momčadsko prvenstvo Jugoslavije.

Levačić je prilikom odlaska u Armiju 1952. i 1953. popustio u svojoj aktivnosti, a nakon povratka iz Armije prestao aktivno nastupati, jer je i »Podravec« raspustio biciklističku sekciju.

Početak 1955. na nagovor Jože Horvata upisao se u koprivnički »Torpedo« i počeo ponovno nastupati. Dolazi 1956., godina početka 8-godišnjeg razdoblja velikih Levačićevih uspjeha. Vozio je utrku »Kroz Evropu«, koja je počela u Zagrebu, a završila u belgijskom gradu Namuru. Levačić je ovu veliku utrku završio na 19. mjestu kao drugi Jugoslaven.

Slijedećih 7 godina Levačić je stalno i najsigurniji reprezentativac Jugoslavije. U tom vremenu preselio se u Karlovac, gdje i danas živi. Najveći su mu uspjesi u to vrijeme bili: na utrci »Kroz Jugoslaviju« 1957. drugo mjesto, a Jugoslavija (Levačić, Petrović i Bajc) prva, »Okolo Poljske« i »Okolo Donje Austrije« treći, 1958. na utrci »Varšava, Berlin, Prag« 10. i pobjednik utrke

»Okolo Donje Austrije«, 1959. godine »Kroz Jugoslaviju« treći, a momčad Jugoslavije (Levačić, Žirovnik, Petrović) prva. Slijedeće, 1960. godine Levačić je drugi iza Žirovnika, a Jugoslavija (Žirovnik, Levačić, Valčić) prva. Najveći Levačićevi uspjesi su iz 1961., kad je bio prvi »Kroz Jugoslaviju«, a i kao momčad, s Valčićem i Boltežarom, bili su prvi. Na utrci Varšava — Berlin — Prag bio je kao prvi Jugoslaven 34., ali se zato odlično plasirao na utrci »Tour de l'Avenir«, gdje je zauzeo 5. mjesto, najbolji rezultat što su ga do sada postigli jugoslavenski vozači. U 1962. god. na utrci »Kroz Jugoslaviju« bio je 11., ali je zato u posljednjoj godini aktivnog nastupanja, 1963., bio treći. To su najveći uspjesi velikog borca Ivana Levačića, o kojem je svjetska štampa napisala više nego o bilo kojem jugoslavenskom vozaču.

Koprivnički biciklisti rade u tom vremenu, ali već manje uspješno. Najbolji vozači bili su Čiković, Salajec i Maljak. Nije pomogla niti promjena imena: od »Torpeda« postala je »Podravka«, a od prije nekoliko godina se zove opet »Koprivnica«.

Najznačajniji događaji bili su 1968. god. završetak utrke »Kroz Hrvatsku i Slo-

veniju« i utrka »Olaj Kup-Naftaplin« 1970., kad je u Koprivnici završavala prva etapa Nagykanisza — Koprivnica. Iste godine poslije Memorijala Drage Ivkovića — 29. IX 1970. — održana je međunarodna utrka Koprivnica — Đurđevac — Bjelovar — Križevci — Koprivnica, uz sudjelovanje najboljih naših vozača, zatim vozača iz CSSR (Žilina) i Štajerske. Utrka je završila premoćnom pobjedom vozača Hrvatske, iako su u pojedinačnom plasmanu prva dva mjesta pripala Tini Božičniku i Rudiju Valenčiću, ali se njihov rezultat nije računao u ovaj dvoboj.

Utrka »Memorijal Drage Ivkovića«, koja se od 1969. god. redovito održava na stazi Zagreb — Vrbovec — Križevci — Koprivnica — Hlebine — Đurđevac, pokrenula je ponovno aktivnost podravskih biciklista. Prvi put kad je održana ova utrka (1969.) s utrkom Zagreb — Đurđevac proslavljen je 75. godišnji jubilej osnutka »Saveza hrvatskih biciklista«, a drugog dana održana je cestama Podravine utrka »Memorijal Drage Ivkovića«.

Od 1970. dalje vozi se redovito »Memorijal D. Ivkovića« uz sudjelovanje najboljih jugoslavenskih biciklista za vrijedne nagrade — slike najpoznatijih slikara Podravine: kao doajena naivnog slikarstva Ivana Generalića, zatim Josipa Generalića i poznatog umjetnika slikara Josipa Turkovića iz Virja. Jednom prilikom darovala je nagradu i naivna

slikarica Ana Bocak iz Đurđevca.

Kako je već spomenuto, ova svakogodišnja utrka pokrenula je ponovno veliku aktivnost biciklista Podravine, koji su pod kraj 1975. god. obnovili biciklistički klub u Đurđevcu pod sadašnjim imenom »Graničar«. Počeli su se otkrivati i novi talenti, a Podravina je dobila opet jednog talentiranog vozača, koji će vjerojatno dostići uspjehe jednog Ivkovića i Levačića. To je Ivan Bobovčan, koji se biciklizmom počeo baviti kad je u Đurđevac 1969. došla utrka u čast proslave 75. godišnjice Saveza hrvatskih biciklista. Pobijedio je u kategoriji teških bicikla (kontraša) na stazi od 16,5 km. Slijedeće godine bio je prvi u toj kategoriji i osvojio naslov juniorskog prvaka Jugoslavije. Od 1972. god. Bobovčan je kao junior postigao velike uspjehe u zemlji i inozemstvu. Najveće juniorske uspjehe postigao

je 1973., kad je pobijedio na utrci »Dog-Europa-CUP« u Austriji, a na juniorskom »Dusika jugend Touru« osvojio je treće mjesto. Kao senior iznenadio je 1974. na jubilarnoj 30. utrci »Kroz Jugoslaviju«, na kojoj je startao 121 vozač pobjedom u prvoj etapi Skopje

—Priština. Bobovčan vozi za Biciklistički klub »Zagreb — Metaliacommerce«, ali vjerujemo da će njegov matični klub »Graničar« iz Đurđevca kroz slijedećih nekoliko godina odgojiti više kvalitetnih vozača vrijednosti Bobovčana, Levačića, Ivkovića, Ljubića i drugih, koji su prošlih 50 godina pronosili slavu podravske biciklista.